

Nr 1564

av herr Håkansson m. fl.
om ökad information om brandförsvaret.

Arligen drabbas vi av stora skador genom brand. Därvid omkommer cirka 150 personer, och flera tusen skadas mer eller mindre svårt.

De direkta ekonomiska förlusterna är för närvarande cirka 400 miljoner kronor. Till detta kommer förluster genom avbrott i produktionen och numera icke sällan också friställningar av arbetskraft.

Cirka 20 000 bränder inträffar varje år i Sverige. Många, för att inte säga de allra flesta, av dessa uppstår genom slarv, oförstånd och ren okunnighet om riskerna för brands uppkomst och spridning. En brands omfattning beror på många olika faktorer men avgjort är det så, att med bättre kunskap om riskerna och hur man ingriper för att förhindra eller minska skadeverkningarna skulle många människoliv räddas och stora värden sparas.

Nya material och produkter gör det också nödvändigt att informera om tidigare okända risker i brandsammanhang i fråga om t. ex., tyger, kläder, plaster, sprayförpackningar, moderna hushållsmaskiner och TV-apparater.

De flesta eller 80–90 % av dem som omkommer vid brand dör av kvävning genom rök.

Alltför många av dessa omkommer på grund av okunnighet om riskerna att vid brand försöka rädda sig via rökfyllda trapphus och korridorer i stället för att avvakta hjälp i sin egen bostad, förutsatt att branden inte börjat där.

Av ovanstående framgår att lika viktigt som det är att för alla informera om olika brandrisker och de vanligaste brandorsakerna lika viktigt är det att lära ut hur man uppträder vid brand för att RÄDDA – LARMA -- SLÄCKA.

Den utbildning och information om brandförsvaret som sker i dag når trots stora ansträngningar endast ut till ett fåtal. De som sysslar med detta, främst Svenska brandförsvarsföreningen och dess länsvis verksamma förbund, har bland annat genom statsmedel via civilförsvarsstyrelsen, s. k. självskydd, resurser att utbilda cirka 40 000 elever i 4-timmarskurser – längre än så räcker inte medlen. Behovet är betydligt större. I dag finns det t. ex. ett direkt utbildningsbehov med färdigt utbildningsmateriel enbart för vårdsektorn för cirka 200 000 elever.

Till den breda allmänheten når endast sådan information ut som via massmedia kommer i samband med större olyckor och då ofta som sensations- eller nyhetsstoff.

De vanliga brandolyckornas direkta orsaker och hur man kan undvika dem är sällan hett stoff.

Saklig information om risker och förebyggande åtgärder får ofta en undanskynd plats om den över huvud taget tas med.

TV har sålunda hittills visat mycket litet intresse för förslag i olika sammanhang. Nu bör det finnas möjlighet att via TRU-program ge utbildning även i brandförsvaret. Alla bör alltså få möjlighet att lära sig hur man uppträder vid brand antingen den sker hemma i villan, radhuset eller lägenheterna, på gården, på arbetsplatsen, i båten, i bilen, i sommarhuset eller i skogen. Jämsides med TRU-programmen kan också ett lämpligt bredvidmaterial färdigställas som gör det lättare att förstå sammanhangen och som gör det lättare att komma ihåg vad man lärt.

Under våren 1973 kommer en serie TRU-producerade TV-program om "Första hjälpen vid olycksfall" att sändas. Det vore därför mycket lämpligt att även ge brandförsvaret en chans att med TRU-medel göra en fortsättning av denna programtyp. Programmen skulle säkerligen uppskattas, och lärdomarna bör ge omgående resultat i den dystra skadestatistiken.

Med hänvisning till det anförda hemställes

att riksdagen begär att Kungl. Maj:t tar initiativ för en intensifierad information och upplysning om brandförsvaret i enlighet med vad som anförts i motionen.

Stockholm den 25 januari 1973

ALFRED HÅKANSSON (c)

ESSEN LINDAHL (s)

JOHN MAGNUSSON (vpk)
i Kristinehamn

NILS HÖRBERG (fp)

N.YNGVE NILSSON (m)
i Trobro